

Anjel, ktorý ohlasuje radosť

Anjelov si najčastejšie pripomínáme vo vianočnom období. Vianočný anjel zdobí výklady a byty. Všetci ľudia fascinovane počúvajú na Vianoce príbeh Ježišovho narodenia, pri ktorom pripadla anjelovi rozhodujúca úloha: V tom kraji boli pastieri, ktorí v noci bdeli a strážili svoje stádo. Tu zastal pri nich Pánov anjel a ožiarila ich Pánova sláva. Zmocnil sa ich veľký strach, ale anjel im povedal: „Nebojte sa. Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude patriť všetkým ľuďom: Dnes sa vám v Dávidovom meste narodil Spasiteľ, Kristus Pán. A toto vám bude znamením:

Nájdete dieťaťko zavinuté do plienok a uložené v jasiach.“ A hneď sa k anjelovi pripojilo množstvo nebeských zástupov, zvelebovali Boha a hovorili: „Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle.“ (Lk 2,8-14)

Vianočný anjel, ktorý sa zjavil na zemi pastierom, najviac uchvacuje deti. Vtedy sa im otvára nebo a chladná a tmavá zima sa stáva jasnou a horúcou. Asi žiadne obdobie nemá pre deti toľké čaro ako obdobie Vianoc. Vtedy vytušia, že svet nie je iba studený. Vo vianočnom čase už nebadajú na svojich rodičoch akoby primrznuté city. Aj chladné srdcia sa otvárajú a roztápajú. Na Vianoce prichádza deťom v ústrety láska, ktorá pochádza z iného sveta. A najlepšie si túto lásku môžu spájať s anjelom. Vidia v anjelovi obraz čistej lásky. Anjel je pre deti intuíciou neporušeného sveta. Ich neraz rozvrátený a doráňaný svet sa zajagá blahom a pokojom. Čaro Vianoc im vnukne myšlienku, že u nich doma nie sú len trpené a rodičom na ťarchu, ale že tu sú v bezpečí a cenia si ich. A že u nich doma nevládne už viac len nenávisť a hádky, ale že s anjelom sem zavítal celkom iný svet, v ktorom sa ich nehostinný dom zrazu mení na domov.

Anjeli, o ktorých nám Lukáš rozpráva vo svojom vianočnom príbehu, sú dvojáci. Prvý anjel je ten, ktorý zvestuje pastierom veľkú radosť, čo patrí všetkým - že sa narodil ich Záchranca, Mesiáš. To je naozaj podstatný obraz anjela. S ním prichádza na svet radosť. On mení svet. Noc pastierom ožiarí jas, ktorý vychádza z anjela. Pastieri, ktorí držia nočnú stráž pri svojom stáde, nám pripomínajú bezsenné noci, v ktorých sa prehadzujeme zboka nabok, keď od neustáleho uvažovania nemôžeme zaspáť, lebo nás strach a zúfalstvo okrádajú o spánok. Bezsená noc sa zrazu stáva priezračnou. Z nášho nezmyselného premýšľania nás vyslobodí Záchranca a Spasiteľ, ktorý nás ochráni pred strachom a zúfalstvom, ktorý vylieči naše rany. Čo sa prihodilo pastierom na ich nočnej stráži, to sa i dnes môže vždy znova stať skutočnosťou, nielen na Vianoce, ale vždy, keď sa naša noc mení, keď sa rozjasní tma nášho srdca a dostávame odpoveď na naše vnútorné bdenie.

Pre mnohé deti je viera v anjela, ktorý vnáša do noci svetlo a do bezútešnosti radosť,

nevyhnutná na prežitie. Iba vtedy, keď anjel presvetľuje noc, môže ju dieťa prežiť. Len preto, že anjel zvestuje veľkú radosť, môžu deti premôcť bezútešnosť a beznádej všedných dní.

Popri anjelovi Zvestovania zjavujú sa vo vianočnom príbehu celé zástupy anjelov, ktorí chvália Boha a ohlasujú ľuďom pokoj. Vo výtvarnom umení často zobrazujú anjelov ako deti, ktoré plné životného elánu vyhrávajú na nástrojoch alebo spojenými silami Boha radostne ospevujú a do ľudí vlievajú pokoj. V tom sa prejavuje čosi z bytostnej ľahkosti, ktorú anjeli stelesňujú. Prostredníctvom anjelov sa všetko stáva ľahším, svetleším, šťastnejším. A vtedy možno opäť začať spievať. Deti často spievajú, keď sú samy, keď sa cítia osamelé v noci ich života, keď bývajú opustené vlastnými rodičmi. Spievanie je ich formou terapie. Takto sa dotýkajú iného sveta, sveta radosti a prekypujúcej veselosti. Niektoré deti môžu prežiť iba vtedy, keď na hromčenie nahnevaného otca alebo neustále šomranie nervóznej mamy odpovedia spevom vlastných piesní. Spevom sa distancujú od negatívneho hluku okolia a v srdci pociťujú radosť, ktorú im nik nemôže vziať. Terapeutická funkcia spevu platí nielen pre deti. Blahodarne pôsobí aj na dospelých, keď svoje vnútro opäť sprístupnia detským anjelom radosti a odvážia sa v kúpeľni vo vani alebo pri varení či na prechádzke zaspievať si len tak sami pre seba. Medzi nami bol istý natierač, ktorý spieval v cirkevnom zbore. Spieval si často aj pri práci. A keď si zaspieval, práca prestávala byť na ťarchu a stávala sa radosťou. Vtedy mu viac nestáli v ceste jeho vlastné problémy, a tak si spevom otváral cestu do života a radosti.

Vianoční anjeli spájajú navzájom nebo so zemou, Božské s ľuďmi, pastierov a novonarodené Mesiášske dieťa. Aj oni, podobne ako Gabriel, majú moc vyžarovať láskyplnosť. Umelci často zobrazovali vianočných anjelov ako detské postavy s krídelkami. Nuž, veď anjeli existujú v medzifére medzi Božským a ľudským svetom. Podobne láskyplnosť vytvára istú medziféru medzi ľuďmi, medzi mužom a ženou. Zamilovanie prúdi sem aj tam. Vianoční anjeli nám otvárajú nebo a vzbudzujú v nás pocit, že i medzi Bohom a svetom ľudí to prúdi v rôznych smeroch, že je to prúd lásky ktorý tu preteká. Tento pocit dáva našej duši krídla. Láskyplné vyžarovanie vianočných anjelov blaží a oživuje našu dušu. Anjeli otvárajú našu dušu pre iný svet, svet Božej lásky, ktorá preniká až do hlbín našej noci a tmy. Ak sa dvaja ľudia zaľúbia, aj im sa otvára nový svet. Vianoční anjeli nám oznamujú, že medzi Bohom a nami prúdi podobná láska ako medzi zaľúbenými.

Keď prijmeš túto Božiu lásku, obnoví sa nám život, potom nás aj ako dospelých budú Vianoce očarovať a budeme dôverovať, napriek všetkým sklamaniam, tej láske, ktorá prostredníctvom vianočných anjelov prežaruje náš svet.

R.: V jeho dňoch bude prekvitať spravodlivosť a plnosť pokoja.

- 1 Bože, zver svoju právomoc kráľovi,
kráľovmu synovi svoju spravodlivosť,
- 2 aby spravodlivo vládol nad tvojím ľudom
a podľa práva
nad tvojimi chudobnými.
– R.
- 3 V jeho dňoch bude prekvitať spravodlivosť a plnosť pokoja,
kým mesiac nezhasne.
- 4 A bude panovať od mora
až k moru
a od rieky až na kraj zeme.
– R.
- 5 On vyslobodí bedára,
čo volá k nemu,
i chudobného, ktorému
nik nepomáha.
- 6 Zmiluje sa nad chudobným
i bedárom,
zachráni život úbožiakom.
–R.
- 7 Jeho meno
nech je velebené naveky,
kým bude svietiť slnko,
jeho meno nech potrvá.
- 8 V ňom budú požehnané
všetky kmene zeme,
zvelebovať ho budú
všetky národy.
– R.

Adventná výzva hlasu z púšte

Druhá adventná nedeľa vždy kladie pred náš zrak postavu Jána Krstiteľa, tohto muža drsného výzoru a asketického života, ktorého poslaním bolo stať sa hlasom volajúceho na púšti. Púšť je miesto, kde sa človek rýchlo naučí rozlišovať životne dôležité od nepodstatného a ešte viac od zbytočného. Ak nie, zahynie. Život na púšti je každodenným bojom o prežitie – fyzické (nedostatok vody a potravy) i psychické (samota, ticho). Práve preto sa púšť vo Svätom písme opakovane stáva miestom najťažších skúšok, ale aj najintenzívnejších stretnutí s Bohom.

Tu dozrelo aj Jánovo prorocké poslanie. Proroci vždy ohlasovali Pánov príchod do ľudských miest a ľudských srdc, ktoré sa stali púšťou. Vyzývali svojich súčasníkov, aby neprepásli čas spásy. Proroci neboli jasnovidci, ale zvestovatelia spravodlivého Božieho súdu i milostivej Božej prítomnosti. Ak ich proroctvo obsahovalo aj víziu budúcnosti, bolo to len na základe jasného poznania toho, čo sa dialo tu a teraz. Ich prognóza vyplývala z prenikavej diagnózy.

Pokánie, na ktoré vyzýva Ján aj nás, nie je sentimentálny pocit typu „mrzí ma to“, „je mi to ľúto“. Pokánie je radikálny obrat, ktorý musí priniesť zmenu, umožniť Božiemu slovu, aby preniklo do nášho najhlbšieho a najskrytejšieho vnútra. A to všetko na výzvu hlasu, ktorý volá do púšte nášho srdca, kde vysychajú živé vzťahy, udomácňuje sa ľahostajnosť, kde je stále menej miesta pre Boha a bližného, kde vcítenie sa do situácie bližného nahrádzame radšej okamžitým posúdením i odsúdením, kde smäd po duchovnej plnosti hasíme hromadením materiálnych dobier a túžbami po pominateľných hodnotách, a potom si nevieme poradiť so zhomom, s nervozitou, napätím a so stresom. Preto ten drsný zjav Pánovho predchodcu, ktorý tak ostro kontrastuje s uhladenou zbožnosťou farizejov i so životnými prioritami väčšiny „normálnych“ ľudí. Ján bol mužom odvahy. Jeho tvrdé, no priame slová smerovali aj k náboženským a neskôr i k svetovým autoritám. Na rozdiel od nás, ktorí sme v súkromí plní kritiky a zatrpknutosti, no navonok sa radšej tvárame tak, ako by sme s nikým nemali problém. Dokonca máme na to i sväté zdôvodnenie: „Nechcem robiť hriech...“ Ani to, čo nazývame diplomaciou alebo toleranciou, by nikdy nemalo byť ospravedlnením našej morálnej zbabelosti.

Odvaha však neznamená bezhlavosť a priamosť neznamená prchkosť. Otvorenosť nie je nevyhnutne konfrontačný štýl a zásadovosť nie je to isté, čo tvrdohlavosť. Ján bol zriedkavou kombináciou odvahy a skromnosti. Vedel, čo je jeho poslaním, poznal svoje limity. Tým, u ktorých rástla jeho popularita, ukázal na kohosi iného, zatiaľ neznámeho, ale oveľa dôležitejšieho: „Ten, čo príde po mne, je mocnejší, ako som ja. Ja nie som hoden nosiť mu obuv...“

Osvojiť si Jánov postoj môže dnes znamenať odvalu ozvať sa tam, kde v mene tolerancie hlas kresťanov takmer nepočuť, a to ani v pôvodne kresťanskej spoločnosti. Tam, kde nastupuje konzumný štýl, mať odvalu nebyť vo všetkom „trendy“ a žiť skromne. A tam, kde sa všetko točí okolo ľudského „ja“, vedieť ukazovať na Krista.

JÁN VIGLAŠ

V stredu, piatok a v sobotu sú zimné kántrové dni.
Obsah zimných kántrových dní: Príchod Kristovho kráľovstva do rodín; duchovná obnova rodín; pokoj a spravodlivosť vo svete.

Prvý krok

Ako sa tak učenci na ceste do Emauz smutne zhovárali, „priblížil sa k nim sám Ježiš a išiel s nimi“ (Lk24, 15). To nám pripomína známy princíp. Aj keď si to vždy neuvedomujeme, Boh nám ide v ústrety ako prvý: „Nemohol by som ťa hľadať, Pane, keby si ma ty nebol dávno našiel,“ napísal B. Pascal. Pán je ten, ktorý vyčkáva vhodný okamžik, aby mohol vstúpiť do nášho života.

A iba neskôr začneme aktívne stáť o jeho prítomnosť: „Ale oni naň naliehali: „Zostaň s nami!““ (Lk 24, 29). Okamžik aktivity z našej strany, keď všetko akoby viselo na vlásku - a človek ani netuší, že svojím súhlasom spúšťa lavínu Božieho pôsobenia.

Oni len povedali: „Zostaň s nami“, a on vošiel a zostal s nimi. V ich živote potom nastal zásadný obrat. Ak poviem so Samuelom: „Pane, rozprávaj, tvoj služobník počúva!“ alebo s Izaiášom: „Tu som!“ alebo len „Pane, príď!“ a myslím to skutočne vážne, Pán naozaj zareaguje na moje pozvanie, a bude to mať svoje dôsledky.

Vojtech Kodet „Učenie“

Sväté omše v druhom adventnom týždni (A)

6.XII. pondelok

17.00 Za farníkov

7.XII. utorok

17.00 Za Ľ. Jána a Bertu Tibenských a deti

8.XII. streda – prikázaný sviatok

NEPOŠKVRNENÉ POČATIE PANNY MÁRIE

07.00 Za farníkov – Rorátna omša pri sviečkach

17.00 Za Ľ. Jozefa Fabiankoviča

Lektori: Blahová, Jelínková

9.XII štvrtok

17.00 Za Ľ. Karola a Máriu Ochabových a rodičov

10.XII. piatok

17.00 Za Ľ. Floriána Garasa a rodičov

11.XII. sobota

7.00 Za Ľ. Rudolfa a Serafinu Kulifajových, dcéru a zaťa
– Rorátna omša pri sviečkach

Upratovanie kostola č.d. 229- 253

12.XII. nedeľa 3. adventná nedeľa

08.00 Za Ľ. Jána a Máriu Lenghartových

Lektori: Šuplatová, Hrdlovičová K.

10.00 Za farníkov –

chrámový zbor „Chorus Angelicus“ z Budmeríc

Lektori: Kuric, Pešková

Liturgický kalendár

6.XII. pondelok sv. Mikuláš, biskup

7.XII. utorok sv. Ambróz, biskup, učiteľ Cirkvi

8.XII. streda **Nepoškvrnené Počatie Panny Márie – slávnosť** (kántry)

9.XII. štvrtok sv. Ján Didak Cuahtlatotzin, sv. Leokádia

10.XII. piatok sv. Melchíades, mučeník, sv. Eulália (kántry)

11.XII. sobota sv. Damaz I., pápež (kántry)

Slovo na dnes

Celá oficiálna Cirkev je množstvo pekných vecí, ktoré kedysi čosi veľkého hovorili, dnes sa vyparil duch. Neopakuje sa to, čo bolo v dobách Kristových, že on a prví kresťania, ak sa chceli páčiť Bohu, museli sa odlúčiť od synagógy. Skutočná Cirkev bude mimo kostola.

Skutočná láska nepotrebuje fyzickú prítomnosť. A tak ty si v mojich samotách, a do teba investujem svoje trýzne, myšlienky a radosti a ty to vieš, a tak nikdy nie som sám.

Náboženstvo sa stane vyššou formou humanity. Nebude to spoločenstvo ľudí, ktorí... chodia do kostola, k sviatostiam, ale spoločenstvo ľudí, ktorí zápasia o to, aby žili čestne, pravdivejšie. Hlbšie budú poznať tajomstvo, ako premeniť nutné, namáhavé a ťažké chvíle života, ktorým hovoríme bolesť, na vyššiu formu radosti a šťastia. Umenší sa strach pred bolesťou, lebo ju zapojíme do procesu rastu a vývoja.

S kresťanstvom je to u nás ako so socializmom. Môžeš ho budovať, môžeš ho búrať, môžeš ho propagovať, ale u nás v ňom musíš žiť. Dôsledky si nesieš sám. Tento národ je už po celé tisícročie ponorený do kresťanskej civilizácie a všetko, čo je dookola, celý systém nášho života, je kresťanské dedičstvo.

Sme ako tie divé husi na jeseň. Ich domov je na juhu.

Nie je dôležité, cez aké mračná, vetry a noci sa uberáš, aké kraje opúšťaš a aké obhajuješ, dôležitý je kurz. Tiahnuť na juh, kde je tvoja záchrana.

Model 6 + 1 sa zdá už neúčinný a treba ho prehĺbiť. V Biblii Boh hovorí: 6 dní pracuj, siedmy odpočívaj. Šesť dní sa venuj svetskej činnosti, siedmy Bohu.

Dnes ľudstvo dospelo a svet sa stal oveľa svetskejším, že kto by len to zachovával, je to málo. Bude treba šesť dní posvätiť. Vybudovať spiritualitu, kde sakrálné bude mať oveľa väčší rádius, kde každá tvorba bude svätá na oslavu Boha a ako služba človeku.

A potom aj tá „znesvätená nedela“ službou lásky sa stane svätou, ako Kristus uzdravoval aj v sobotu.

Kresťanský humanizmus?

Služba človeku je tam, kde je, aby mi rozumel. Najlepšie to cítim pri sobáši alebo pri pohrebe. Aby chápali, človek musí rozprávať o živote. Posvätiť stupeň toho, čo žijú a napovedať ešte viac. „Aby život mali a ešte hojnejší ho mali.“ Človek nesmie ignorovať a neuznávať. Robiť nejakú náboženskú kulisu alebo nadstavbu je neúčinné. Jedine ukázať, že to všetko má plytké základy a že existuje vývoj a stále nové možnosti pre šťastie a radosť.

Kresťan bez milosti. Katedrála bez Boha. Auto bez benzínu. Vo vašom dome elektrické vedenie. Dokonale inštalované, dômyselne urobené. Obyčajný skrat.

Niet svetla.

Tu viete, čo urobiť. A ja tiež viem, čo viem. Môžete si zodrať ruky po lakte a nohy po kolená.

Snúbenci, aj keď sú veriaci a sú ochotní z viery niečo prežiť, idú na to sólovo, a preto nevydržia. Kým nevytvoria spoločenstvo. Kto chce sám seba zachrániť, stratí sa. Na chvíľu vyskočia, ukážu sa a hneď je na každého sústredená paľba všetkých protivníkov. Musia ich trafiť. Nemajú zázemie a oporu.

Keby si to bremeno a riziko rozdelili desiaty, aj viacerí, stáli by pri sebe a nepriateľská paľba by ich nezdolala.

Žiť kresťansky znamená niesť bremeno aj za iných.

Otázka viery nie je otázka vyznania.

Verím...

To je otázka života. Vyznávaš to, čo žiješ a to veríš.

Vy, keď si veríte, nedokazujete to každý deň slovami, ale činom. Bolo by smiešne niekomu dokazovať logicky svoju vieru. Na to sú obyčajné skutky. Je aj podozrivé dokazovať, čo verím. To treba ukázať. Teológia svedectva.

A keď si veríte, je samozrejmé, že nasledujú skutky.

Anton Srholec „Ako čerstvý chlieb“ Zrnká viery a pravdy

Cítim v sebe túžbu

*Milosrdný Bože,
začína sa Adventné obdobie.
Veľmi túžim po tom,
aby som tento čas intenzívne precítil.
Rád spomínam na to,
ako sa mi toto obdobie v detstve páčilo.
V ostatných rokoch
som si Advent už ani neuvedomoval.
Nevedel som si nájsť čas v tichu sedieť
a čakať na teba a tvoj príchod.
Najskôr musím prísť sám k sebe
a až potom môžem čakať na tvoj príchod.*

*Viem, že sa mi už nepodari
obnoviť si pocity z detstva.
Ale prosím ťa, vzbud' vo mne túžbu po tebe.
Daj, nech sa dotknem túžob svojho srdca,
túžby po svetle a láske,
bezpečí a domove,
túžby po pravde a pravosti,*

*túžby po tom,
čo „ani oko nevidelo
a čo do ľudského srdca nevstúpilo“.
Ukáž mi, že ani ľudia, ani iné prostriedky
nedokážu uhasiť moje túžby, iba ty sám.*

*Otvor moje srdce dokorán,
aby ťa mohlo prijať
a uved' ma do hlbokého ticha,
v ktorom na dne svojho srdca nájdem teba.
Keď ťa pocítim vo svojom vnútri,
vtedy vo mne nastane Advent
a ty prídeš do môjho srdca.
Potom opadne všetko vonkajšie
a ja cítim, kým som pred tebou.
Daj, nech sa v tomto Adventnom období
stretnem so sebou a aj s tebou,
aby bol tvoj príchod pre mňa spásou.
Amen.*

Anselm Grün OSB „Daruj mi široké srdce-modlitby“

Krajčír

Spisovateľ G. B. Shaw raz povedal, že zo všetkých ľudí, ktorých pozná, si najviac váži svojho krajčíra. Kedykoľvek k nemu príde, zakaždým mu znovu vezme miery. Ostatní ľudia si ho už raz odmerali a svoj názor nemenia.

Iný spisovateľov krajan, W. Churchill, povedal, že len hlupák nemení svoje názory.

Sme tvory väčšinou lenivé, a to nás vedie k zjednodušovaniu. Nerozumiem modernému umeniu? Tak je to hlúposť. Nevie, čo je filozofia? V tom prípade to bude nezmysel.

Na druhej strane máme tendenciu paušalizovať. Ak ma na dovolenke v Ríme obťažuje nejaký trhovník, všetci Taliani sú zlodeji. Ak mi vo Švédsku niekto v autobuse šliapne na nohu, všetci Švédi sú banda nevychovcov.

Takto však krajčír neuvažoval. Vedel, že človek sa mení. Nemáte tiež niekedy pocit, že prestávate druhým rozumieť? Možno je to práve tým, že sme leniví vziať im znovu mieru.

Ak niekedy uvidíte ísť po chodníku človeka tackavým krokom, nemusí to byť opilec, ale pacient, ktorý trpí na vážnu neurologickú chorobu.

Ak uvidíte v nedeľu doobeda ženu s nákupnou taškou, ktorá vstupuje do obchodného domu, nejde ešte o rozmarnú ženskú, ktorá musí nakupovať i vo sviatok, ale o chudobnú matku, ktorá celý týždeň na sebe šetrila, aby mohla svojim deťom kúpiť niečo sviatočné.

Ak uvidíte človeka, ktorý vstupuje do kostola, nemusí ísť o hlupáka, ktorý si nevidí na koniec nosa, ale naopak o inteligentného muža, ktorý vyznáva iné životné hodnoty ako vy.

Max Kašparů „V spätnom zrkadle“

Lectio divina Viera v Ježiša

Mt 11,2-11

²Keď Ján počul v žalári o Kristových skutkoch, poslal k nemu svojich učeníkov, ³aby sa ho spýtali: Ty si ten, čo má prísť, alebo máme čakať iného? ⁴Ježiš im odpovedal: Chodte a oznámte Jánovi, čo počujete a vidíte: ⁵Slepí vidia, chromí chodia, malomocní sa očisťujú, hluchí počujú, mŕtvi vstávajú a chudobným sa ohlasuje evanjelium. ⁶Blahoslavený je, kto sa nepohoršuje na mne. ⁷Zatiaľ čo odchádzali, začal Ježiš hovoriť zástupom o Jánovi: Čo ste vyšli na púšť vidieť? Azda trstinu zmietanú vetrom? ⁸Alebo čo ste vyšli vidieť? Vari človeka oblečeného do jemných šiat? Veď tí, čo nosia jemné šaty, bývajú v kráľovských domoch. ⁹Alebo čo ste vyšli vidieť? Proroka? Áno, hovorím vám, niečo viac ako proroka. ¹⁰Toto je ten, o ktorom je napísané: Hľa, posielať pred tvou tvárou svojho posla, ktorý pripraví cestu pred tebou.

¹¹Amen, hovorím vám: Medzi narodenými zo ženy nepovstal nikto väčší ako Ján Krstiteľ. Ale aj ten najmenší v nebeskom kráľovstve je väčší ako on.

Ďalšie čítania: Iz 35,1-6.10; Ž 146,6-10; Jk 5,7-10

ČÍTANIE:

Dnešné čítanie sa opäť zameriava na Jána Krstiteľa, no už nie na jeho úlohu pripraviť cestu Mesiášovi, ale skôr ako na svedka Ježišovho mesiášskeho poslanca.

Ján Krstiteľ je vo väzení, ale povedali mu, čo Ježiš robí. Je z toho zmätený. Nezdá sa, že by Ježišove činy pasovali k sekere, ohňu a súdu, o ktorých Ján rozprával, že ich Mesiáš prinesie (porov. čítanie minulého týždňa v Mt 3,7-12). Zmýlil sa? Mal prísť niekto iný? Preto posla niekoľkých zo svojich učeníkov, aby sa na to Ježiša priamo opýtali.

Ježiš mu nedáva priamu odpoveď, ale povie Jánovým učeníkom, aby mu podali svedectvo - ľudia sú uzdravení, mŕtvi kriesení k životu a dobrá zvesť sa ohlasuje chudobným. Chce, aby Ján porozumel, že on je skutočne Mesiáš a prináša nebeské kráľovstvo tak, ako je to predpovedané u starozákonných prorokov ako Izaiáš (porov. Iz 35, 5-6,61,1).

Nepoznáme Jánovu odpoveď, ale Ježiš chváli jeho bezúhonnosť a potvrdzuje, že Ján je naozaj ten „posol“ poslaný pripraviť cestu Mesiášovi, ako to porokoval Malachiáš (3,1).

Jánovou prorockou úlohou bolo odsúdiť hriech a vyzývať na pokánie. Toto poslanstvo bolo rovnaké pre každého - kráľov, náboženských vodcov i obyčajných ľudí - a on sa nebál hovoriť ho nahlas. Priviedlo ho k tomu, že ho uvrhli do väzenia za odsúdenie manželstva kráľa Herodesa so ženou jeho brata, a napokon ho stálo život (Mt 14, 3-12).

MEDITÁCIA:

Ježiš chce, aby sme porozumeli, kým pre nás je. Napíšte si, kým podľa vás Ježiš je. Možno si časom k tomu budete chcieť niečo pridať, postupne, ako vám bude Ježiš zjavovať stále viac, kým je.

Čo myslíte, prečo sú ľudia, ktorí o Ježišovi nepochybujú, šťastní (v. 6)?

Ako Ján reagoval na to, že nerozumel, čo Ježiš robí? Čo sa môžeme z toho a z Ježišovej odpovede naučiť?

Ján nebol „trstinou zmietanou vetrom“. Ako vplýva „studený vietor kritiky“ alebo posmechu na vás? Viete sa postaviť za svoju vieru?

MODLITBA:

Boh neúnavne zasahuje do histórie a životov jednotlivcov a prináša uzdravenie, pomoc a pokoj. Prečítajte si Ž 146 a pripomeňte si Božiu dobrotu a vernosť. Vzdajte mu pomocou neho vďaka a chválu.

Čakajte pred Bohom v modlitbe. Možno vás vyzve, aby ste sa modlili za určitých ľudí, ktorí práve teraz potrebujú jeho pomoc a zásah do svojho života.

KONTEMPLÁCIA:

Stále znova čítame v Písme, ako Boh zasahuje do životov ľudí a prináša odpustenie, uzdravenie a vedenie. Strávte nejaký čas rozjímaním nad spôsobom, akým Boh zasahoval do vášho života.

www.fara.sk/vistuk

www.vistucespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku